

Expertisecentrum
Mensenhandel &
(jeugd)Prostitutie

JONGENS PROSTITUTIE IN BEELD

PROJECTRAPPORTAGE 2015 - 2017

Expertisecentrum
Mensenhandel &
(jeugd)Prostitutie

JONGENS PROSTITUTIE IN BEELD

PROJECTRAPPORTAGE 2015 - 2017

COLOFON

April 2018
Daniëlle van Went en Hettie Castelijns
Expertisecentrum Mensenhandel en (jeugd)Prostitutie
Lumens Eindhoven
Ondersteuning projectrapportage: Wil Verhoeven, advies en training

INHOUDSOPGAVE

1.	Inleiding	4
1.1	Achtergrond	4
1.2	Organisatie	5
1.3	Aanleiding	6
1.4	Leeswijzer	7
2.	Jongensprostitutie in beeld	8
2.1	Doelgroep jongensprostitutie	10
2.2	Door EMP bereikte doelgroep	11
2.3	Kwetsbaarheden en risicofactoren	12
2.4	Risico's jongensprostitutie en bijkomende gevolgen	16
2.5	Ondersteuning en hulp voor jongens	20
3.	Gehanteerde werkwijze	22
3.1	Erop af-benadering	23
3.2	Proces: vinden	27
3.3	Contactlegging	27
3.4	Bewustwording en hulpverlening	28
4.	Conclusies	30
4.1	Doelgroep jongensprostitutie in beeld	31
4.2	Benaderingswijze EMP werpt vruchten af	31
4.3	Ervaren knelpunten in de benaderingswijze	32
4.4	Specifieke en complicerende aspecten jongensprostitutie	33
5.	Aandachtspunten voor het vervolg	34
6.	Bronnen	36

1. INLEIDING

1.1 ACHTERGROND

Het Expertisecentrum Mensenhandel en (jeugd)Prostitutie (hierna 'EMP' genoemd) voert de functie zorgcoördinatie uit voor slachtoffers van mensenhandel en (jeugd)prostitutie: in opdracht van de gemeente Eindhoven, voor Eindhoven en 14 regiogemeenten. Het EMP, ondergebracht bij Lumens Eindhoven, heeft jarenlang expertise opgebouwd in het bieden van ondersteuning aan slachtoffers van jeugdprostitutie en mensenhandel.

Het EMP startte vanaf 2015 een project in het kader van de zgn. RUPS II middelen, de zgn. Regeling Uitstapprogramma's Prostituees, welke door het ministerie van Justitie beschikbaar zijn gesteld. Het doel is om ondersteuning en begeleiding te bieden aan jongeren en jongvolwassenen die uit de prostitutie willen stappen. De aanpak van en werkwijze door het EMP in situaties van jongensprostitutie, maakt hier deel van uit. Het EMP heeft haar praktijkkennis ook ingezet bij de ontwikkeling van hun werkwijze met slachtoffers van jongensprostitutie en seksuele uitbuiting van jonge mannen. Met het project jongensprostitutie wil het EMP de jongens in de prostitutie in Eindhoven en haar regio meer zichtbaar maken en met hen in contact te komen teneinde hen de mogelijkheid te bieden van een passend hulpaanbod.

In 2015 is Daniëlle van Went zich als zorgcoördinator van het EMP gaan verdiepen in jongensprostitutie. Van meet af aan was de overtuiging van het EMP dat de kennis gezocht moet worden bij de jongens zelf: door mét hen te praten en niet óver hen. Op verschillende manieren is aan de jongens gevraagd een inkijk te geven in hun wereld en te vertellen wat hen overkwam, hoe ze zich voelden, waar ze behoefte aan hadden. Door veel inzet en vasthoudendheid kwam ze in contact en kreeg ze steeds meer zicht op de situatie waar deze jongens zich in bevinden. Betrouwbaarheid, eerlijkheid, onbevooroordeeld zijn en openstaan voor contact op hun voorwaarden zijn doorslaggevend geweest. De jongens gaven aan waar en wanneer ze contact wilden, zij hadden hierin de regie. De keerzijde hiervan was dat ze in onvoorspelbare situaties terecht kwam en erg ingrijpende verhalen te horen kreeg.

Aan het EMP is ook een gedragswetenschapper verbonden, Hettie Castelijns, die door de zorgcoördinatoren wordt geconsulteerd over de problematiek van jongens en met wie de zorgcoördinatoren de verhalen van de jongens, en de impact die deze hebben, delen. Het EMP raakte overtuigd van de werkwijze en de noodzaak om meer zicht te krijgen op de leefwereld van deze jongens. Op deze wijze is in de praktijkervaring opgedaan en expertise opgebouwd over het vinden en contact leggen en over de leefwereld van jongens die werkzaam zijn in de jongensprostitutie.

Deze rapportage is het resultaat van een driejarig project, specifiek gericht op jongensprostitutie.

1.2 ORGANISATIE

Het EMP is onderdeel van Lumens. In het verleden was deze functie ondergebracht bij het Steunpunt Huiselijk Geweld Eindhoven en de Kempen, destijds ook onderdeel van Lumens.

Vanaf 2015, bij het samengaan van SHG en AMK in Veilig Thuis, is besloten dat Lumens de functie Zorgcoördinatie Mensenhandel en (jeugd)Prostitutie voor de regio Eindhoven en 14 regiogemeenten zou blijven uitvoeren. Vanuit deze regionale functie werken de zorgcoördinatoren in de keten samen met zorgpartners en de justitiële keten, relaties en opdrachtgevers.

Het EMP groeide, vanwege haar outreachende manier van werken en laagdrempelige wijze van contact leggen met (vermoedelijke) slachtoffers.

1.3 AANLEIDING

De opdracht aan het EMP t.a.v. jongensprostitutie in het kader van de RUPS II-middelen is het in kaart brengen van de aard en het voorkomen van jongens-slachtoffers van mensenhandel en jeugdprostitutie in Eindhoven en haar regiogemeenten.

Met het project jongensprostitutie wil het EMP zicht krijgen op de wereld van jongensprostitutie, de jongens en hun wereld leren kennen en zo zicht krijgen op hun eventuele zorgbehoefte. Daarnaast is het vergroten van bewustwording dat jongensprostitutie bestaat en dat ook jongens slachtoffer kunnen zijn van seksuele uitbuiting een doelstelling.

De gezamenlijke ambitie van de uitvoerende organisaties en de gemeente was om met behulp van de middelen van RUPS II de ketensamenwerking rondom prostitutie verder te versterken.

Daartoe is het EMP zich meer gaan toeleggen op het vinden en contact leggen met minderjarige jongens en jongvolwassenen die tegen betaling en/of onder dwang seks hebben met mannen. Deze jongens zoeken veelal uit zichzelf geen hulp en leggen uit zichzelf geen contact met hulpverlening.

Daarom is een actieve 'erop af'-benadering ontwikkeld en toegepast, waardoor gedurende de projectperiode met 70 jongens en jongvolwassen mannen contact is gelegd. Voor zover bekend is dit de enige regio in het land waar momenteel op deze manier de problematiek van jongensprostitutie in beeld is gebracht.

Naast de contacten die via de 'erop af'-benadering door het EMP zijn gelegd, ontvangt het EMP verwijzingen van Comensha. Sinds eind 2015 maakt het EMP formeel deel uit van het landelijke netwerk van zorgcoördinatoren, dat Comensha heeft opgericht. Door de deelname aan dit landelijke netwerk wordt het EMP bijtijds en goed geïnformeerd over ontwikkelingen en delen zij bovendien met andere zorgcoördinatoren expertise over de aanpak van casuïstiek. Volgens Comensha speelt de problematiek van jongensprostitutie in meerdere regio's waar ook zorgcoördinatoren werkzaam zijn zoals Den Haag, Delft, Gouda, Groningen, Utrecht, Rotterdam en Eindhoven, maar de problematiek doet zich niet alleen voor in de steden, ook in andere regio's en plattelandsgemeenten.

1.4 LEESWIJZER

In deze rapportage schetst Lumens een beeld van situaties die zij tegenkwamen door hun 'erop af'-aanpak en benadering van jongens en de wijze waarop het EMP te werk is gegaan. Doel is meer bekendheid te geven aan jongens die slachtoffer zijn geworden van mensenhandel en seksuele uitbuiting. Met de opgebouwde kennis kan het Expertisecentrum Mensenhandel en (jeugd)Prostitutie de professionals beter informeren zodat zij vroegtijdig kunnen signaleren.

De doelgroep en problematiek van jongensprostitutie zijn uitgewerkt in hoofdstuk 2. Ingegaan is op wat er over het algemeen bekend is over deze doelgroep, evenals de ervaringen en bevindingen van het EMP.

In hoofdstuk 3 is de gehanteerde werkwijze beschreven, waarbij het proces van vinden en contactleggen met jongens wordt weergegeven en het belang van bewustwording en hulpverlening wordt toegelicht. Aandachtspunt is de wijze waarop het EMP met de jongens contact wist te leggen en hoe goed ze de doelgroep in beeld wist te krijgen.

Duidelijk zal worden dat het in kaart brengen van jongensprostitutie in Eindhoven en de regio een specifieke aanpak en werkwijze heeft gevraagd. Om met de jongens die werkzaam zijn in de jeugdprostitutie in contact te kunnen komen, bleek het van cruciaal belang om een outreachende en onconventionele aanpak en hulpverlening te hanteren. De werkwijze en de 'erop af'-benadering die het EMP heeft gehanteerd zijn beschreven in hoofdstuk 3.

Hoofdstuk 4 geeft de conclusies van het EMP weer, waarna dit rapport wordt afgesloten met hoofdstuk 5 waarin de aandachtspunten, die van belang zijn voor het vervolg van de aanpak van jongensprostitutie, zijn opgenomen.

Om een indruk te krijgen van de leefwereld van jongensprostitutie zijn casus-beschrijvingen opgenomen. Deze casusvoorbeelden zijn omwille van de privacy geanonimiseerd: alle voorbeelden zijn afkomstig vanuit de ervaringen van het EMP en waarheidsgetrouw.

2. JONGENS PROSTITUTIE IN BEELD

CASUS W

Op een avond doen we online veldwerk. We zijn ingelogd en zien allemaal schuilnamen voorbijkomen. Als we iemand aanspreken leggen we meteen uit wie we zijn, wat we graag willen weten en of ze met ons zouden willen praten.

Vaak krijgen we geen reactie, soms wel. Zo treffen we W, hij geeft antwoord op onze vragen maar hij is ook terughoudend. We wisselen nummers uit zodat W ons kan appen en kan zien wie wij zijn. Hij kan het tevens nakijken op onze website. Na een paar dagen neemt W weer contact op, hij is dan 18. W vertelt dat hij in veel instellingen heeft gewoond maar telkens vanwege zijn gedrag weg moest of overgeplaatst werd. Waarom hij dit gedrag liet zien was hem nog nooit gevraagd. Hij werd, volgens hem, gezien als een lastig kind.

Last had W wel. Last van hetgeen met hem was gebeurd. Last van de verkeerde mensen die hij was tegengekomen. W kwam uit een gebroken gezin en was thuis nog samen met zijn oudere broer. W was niet zo slim als zijn broer, hij had weinig vrienden in tegenstelling tot zijn broer en hij keek tegen zijn broer op. Toen W 15 was werd hij door zijn broer en diens vrienden meegenomen. W werd ingezet als jongensprostitutee. Hij werd afgezet bij klanten, moest seks met ze hebben. Na de seksuele dienst aan de klant kwamen zijn broer en vrienden en zij chanteerden de klant. Dat was dubbel geld verdienen, W kreeg daar niets van.

W werd zo lange tijd gebruikt, weigeren mocht hij niet. W vluchtte vanuit de volgende instelling toen hij een relatie kreeg met een andere jongen die hem in huis nam. Om zijn pijn en gedachten te stoppen gebruikte hij veel drugs. W kon niet meer zonder drugs en om aan geld voor drugs te komen ging hij voor geld met mannen naar bed. Dat was zijn leven. Na de relatiebreuk vond hij her en der onderdak. Hij had gewacht tot zijn 18de want dan eindigde de jeugdbeschermingsmaatregel. Dan was hij vrij. W wilde geen enkele hulp. Hij wilde niet meer geconfronteerd worden met de gebeurtenissen. Hij wilde geen aangifte doen en alles 'gewoon' vergeten. Toen wij toch bleven insteken op het belang van hulp zoeken gaf hij telkens aan dat hij die hulp eerder ook niet had gekregen. Niemand had hem ooit gevraagd naar het waarom van zijn gedrag. Er waren genoeg signalen geweest maar niemand had die opgemerkt. Hij was toch die jongen die alleen maar probleemgedrag liet zien en aan de drugs zat.

Een keer hebben we W gezien op een stille geheime plek. Onze hoop dat hij toch hulp wilde was al snel weg. Hij vertelde dat hij wegging en wilde niet zeggen waarheen. Hij was 18 en dus vrij om te gaan en staan waar hij wilde. De gesprekken met ons hadden hem geholpen, in die zin, dat zijn geheim gedeeld was. Hij vertrok, zijn telefoonnummer bleek even later niet meer te werken.

2.1 DOELGROEP JONGENSPROSTITUTIE

Er is weinig bekend over de aard en omvang van jongens die slachtoffer zijn van seksuele uitbuiting en mensenhandel. Ook is weinig bekend over de achtergrond en omstandigheden van jongens in Nederland die terecht zijn gekomen in de prostitutie. Onderzoek (Van Gelder e.a., 2017) naar seksuele uitbuiting van jongens in Nederland toonde aan dat de problematiek zich, mogelijk nog meer dan bij meisjes, in het verborgene afspeelt. Ook toonde dit onderzoek aan dat het de onderzoekers niet was gelukt om contact te leggen met jongens die slachtoffer zijn geworden van mensenhandel.

Jongensprostitutie wordt amper gesignaleerd omdat jongensprostituees via niet te traceren sociale media en contacten in contact komen met mannen die betaalde seks willen. En omdat ze gedwongen worden tot prostitutie, waarbij vaak sprake is van chantage. Uit schaamte zoeken jongensslachtoffers vaak geen hulp en gaan al helemaal niet over tot aangifte doen.

Het onderzoek van Van Gelder e.a. (2017) is gebaseerd op slachtoffers van jongensprostitutie en seksuele uitbuiting die wél via contacten met hulpverleners in beeld waren gekomen. Op grond daarvan werden drie profielen onderscheiden:

- **Klassiek:** de jongen is gevoelig voor geld, vaak homoseksueel of biseksueel en bij de ouders en/of familie van de jongen rust vaak een zwaar stigma op mannenseks en mannenprostitutie.
- **Overlevingsmodus:** de jongen leeft niet meer bij zijn ouders: zijn ouders zijn bijvoorbeeld gescheiden, hebben hem in de steek gelaten of zijn overleden. De jongen heeft te maken met een ernstige afhankelijkheid, zoals drugsverslaving, hoge schulden of dakloosheid. De jongen is van dag tot dag aan het overleven.
- **Eer- en stigma-gerelateerd bij coming-out:** de jongen is homoseksueel en bezig met zijn persoonlijke 'coming out'. Hij leeft in een streng-religieuze of autoritaire opvoedingsomgeving waarin zijn homoseksuele geaardheid onbespreekbaar is. Hij zoekt heimelijk betaalde en/of niet-betaalde seksuele contacten met (oudere) mannen via het internet en sociale media of anders in zijn omgeving. Er is een verhoogde dreiging van geweldpleging.

Bovenvermelde profielen uit het onderzoek van Van Gelder worden wel gezien door het EMP maar zijn niet volledig. Het EMP heeft op grond van de gesprekken vooral zicht gekregen op kwetsbaarheden van de jongens, werkzaam in de jongensprostitutie. Om vroegsignalering en dus preventie te kunnen bevorderen heeft het EMP ervoor gekozen om in dit rapport juist de aandacht te leggen op kwetsbaarheden. Kwetsbaarheden vergroten het risico op slachtofferschap en uitbuiting.

2.2 DOOR EMP BEREIKTE DOELGROEP

Het EMP heeft in de projectperiode met 70 jongens tussen de 14 en 23 jaar contact gehad. In sommige gevallen was dit contact online via chats, WhatsApp of telefoon maar er was ook face to face contact met jongens die daarvoor openstonden. Het EMP beschikt niet over feitelijke persoonsgegevens, jongens gaven hun naam niet en dat was ook niet vereist in dit project. Ze gaven niet aan waar ze vandaan komen of waar ze wonen, maar vertelden bijvoorbeeld regio Eindhoven, dat kon dorp of stad zijn, of Brabant.

De jongens komen allemaal uit Eindhoven of uit de regio rondom Eindhoven met een straal van ongeveer 60 km binnen Brabant. Soms zeiden ze dat ze elders in Nederland woonden of dat ze bijvoorbeeld van het AZC kwamen. De jongens die elders uit het land kwamen zijn in deze projectrapportage niet meegenomen in de groep van 70.

Ter verduidelijking van de doelgroep is ervoor gekozen om een onderverdeling te maken op basis van meer- en minderjarigheid, 'vrijwilligheid' en dwang door een derde. Zie tabel 1.

Informatie van jongens met wie contact is geweest	Bij aanvang minderjarig	Bij aanvang meerderjarig	Totaal
Minderjarig, gedwongen door derde	8		8
Minderjarig 'vrijwillig' in de jongensprostitutie	16		16
Meerderjarig, gedwongen door derde	8	2	10
Meerderjarig 'vrijwillig' in de jongensprostitutie	26	10	36
Totaal	58	12	70

Tabel 1.

Op het moment dat het EMP met jongens die terecht zijn gekomen in de jongensprostitutie contact kreeg was het merendeel meerderjarig, maar uit de gesprekken en contacten met de 70 jongens bleek dat 58 jongens als minderjarige in de jongensprostitutie terecht zijn gekomen.

18 jongens geven aan dat ze door anderen zijn gedwongen tot jongensprostitutie, waarvan 8 al op minderjarige leeftijd. 24 jongens waren minderjarig op het moment dat ze met de zorgcoördinatoren in contact kwamen, van geen van hen beschikt het Expertisecentrum over feitelijke persoonsgegevens. Het EMP heeft bij deze jongens gehandeld volgens de wet Meldcode Huiselijk geweld en kindermishandeling.

De 52 jongens die aangeven dat ze 'vrijwillig' met jongensprostitutie zijn begonnen, geven aan dat de eerste keer vaak is voortgekomen uit geldnood, uit ontdekking van hun seksualiteit en uit nieuwsgierigheid. Wanneer ze eenmaal in de wereld van jongensprostitutie terecht zijn gekomen wordt uitstappen echter moeilijk. Vaak is er sprake van dwang, misleiding of chantage.

Gebaseerd op de jongens die het EMP gesproken heeft wordt ingeschat dat 50% van deze jongens de Nederlandse nationaliteit heeft en dat de andere 50% een andere afkomst heeft. Hierbij moet de kanttekening worden gemaakt dat een aantal jongens mogelijk wel in Nederland geboren is, maar is opgegroeid in een omgeving met andere culturele opvattingen. Het EMP heeft jongens gesproken van allerlei cognitief niveau, jongens met een niet afgeronde opleiding, jongens die gemakkelijk te beïnvloeden zijn, maar ook een jongen die bijvoorbeeld een wetenschappelijke opleiding volgt. Er kan wel geconcludeerd worden dat het merendeel lager geschoold was.

2.3 KWETSBAARHEDEN EN RISICOFACTOREN

De meeste jongens geven aan dat hun omgeving had kunnen signaleren dat er iets gaande was en dat soms ook deed. De signalen die gezien werden waren bijvoorbeeld gedragsverandering en/of het hebben van veel geld, maar deze signalen werden gekoppeld aan mogelijke criminele activiteiten, aan ouderschap en niet aan een vorm van slachtofferschap. Meer zicht krijgen op kwetsbaarheden kan bijdragen om de juiste stappen te kunnen nemen om mensenhandel binnen deze groep te voorkomen.

- Bijna alle jongens kwamen of uit gebroken gezinnen, of waren opgegroeid met problemen binnen het gezin. Ze groeiden op in bijv. een multi-probleem gezin: hun ouders en dus zichzelf als kind hebben op verschillende gebieden langdurige problemen, zoals verslaving, psychiatrische problematiek, zwervend leven, schulden, huiselijk geweld of problematische echtscheidingssituaties.

De meeste jongens gaven aan dat er weinig toezicht was op / bemoeienis was met het gezin en hun activiteiten in hun jeugd.

- Jongens hebben psychische trauma's vanuit hun jeugd, bijvoorbeeld een traumatische ervaring door seksueel misbruik, verwaarlozing of een pestverleden.
- Fase problematiek: er is sprake van heftig pubergedrag, uit de hand gelopen conflicten met de ouders of het leven tussen twee culturen.
- Zeer beïnvloedbaar: bijvoorbeeld jongens met een lichte verstandelijke beperking, psychiatrische problematiek, verslavingsproblematiek, naïviteit als gevolg van een zeer beschermde opvoeding.
- Niet-westerse migratieachtergrond, cultuur-gerelateerde risico's, taboe op homoseksualiteit, in sommige landen of culturen staat de doodstraf op homoseksualiteit. Risico ook op uitstoting uit hun gemeenschap.
- Kinderen tot 16 jaar zijn kwetsbaar vanwege de afhankelijkheidsrelatie ten opzichte van een volwassene.
- Vluchtelingen of uitgeprocedeerde asielzoekers zijn een extra kwetsbare groep is gebleken. Vooral de jongens die niet gedocumenteerd zijn, of vluchtelingen die alleen naar Nederland zijn gekomen.
- Het merendeel van de jongens leeft in twee werelden, die ze strikt van elkaar scheiden. Ze hebben bijv. een 'normale' dagbesteding, zitten op school of hebben werk, maar werken daarnaast in de jongensprostitutie. Het leven in deze twee werelden werkt sociaal isolement in de hand, met als gevolg een verhoogde kwetsbaarheid.
- Taboes: vaak gaat het om jongens die niet over hun homoseksuele gevoelens, of over seks hebben tegen betaling kunnen praten. Ze zien zichzelf niet als slachtoffer of durven er niet mee naar buiten te komen omdat ze denken dat ze niet als slachtoffer erkend te worden.

Vluchtelingen blijken een extra kwetsbare groep te zijn om slachtoffer te worden van jongensprostitutie, dat geldt vooral voor jongens die niet gedocumenteerd zijn. Of vluchtelingen die alleen naar Nederland zijn gekomen. Het begint vaak als mensensmokkel, maar onttaardt in mensenhandel door dwang en uitbuiting. Veel vluchtelingen komen in moeilijke situaties. Vaak ontvluchten zij een oorlog en komen zonder geld een ander land binnen. Ze kunnen niet in hun levensonderhoud voorzien en zijn dan al snel genoodzaakt werk te doen dat onderbetaald is en bijvoorbeeld arbeid te verrichten in ruil voor kost en inwoning. Deze arbeid kan allerlei soorten werk zijn, maar vaak zie je dat het werk bestaat uit seksuele dienstverlening. Vaak is er ook weinig zicht op de vluchtelingen. Ze zijn hier bijvoorbeeld illegaal en zijn bang om uitgezet te worden. Uit angst

om aangegeven te worden ondergaan ze de uitbuiting. Bij vluchtelingen komt daarbij de complicerende factor van culturele opvattingen over homoseksualiteit. Hierop staat vaak de doodstraf, zelfs als de jongen is verkracht; zijn ze niet veilig en voelen ze zich ook niet veilig bij andere vluchtelingen. Juist bij de vluchtelingenjongens en de jongens met een andere culturele achtergrond komt naar voren dat zij zichzelf wel zien als slachtoffer van mensenhandel.

CASUS A

A is een vluchteling en komt als 17-jarige in Italië aan. In Italië zijn de omstandigheden erbarmelijk en wordt hij verkracht door mannen van de politie bij de grenspost. A is helemaal alleen, heeft geen familie, geen vrienden. Uiteindelijk ontvlucht hij Italië en arriveert in Amsterdam. A spreekt de taal niet, kent geen mensen, heeft geen geld en geen onderdak. Hij is kwetsbaar. In Amsterdam legt een man contact met hem, deze man vertelt dat hij hem zal helpen.

Al gauw wordt het A duidelijk dat ook deze man hem onder valse voorwendselen heeft meegenomen. Ook nu wordt A opnieuw slachtoffer van seksuele uitbuiting. Er worden sigarettenpeuken op hem uitgedrukt als hij seks met mannen weigert. A ziet geen uitweg meer en ondergaat dit onder dwang.

A weet uiteindelijk te ontsnappen en komt in het AZC in Limburg. Op het AZC gaf hij voetbaltraining aan kinderen. Voetbal is zijn passie. Al snel wordt het hem duidelijk dat hij terug moet naar Italië en niet in Nederland mag blijven. Ook nu kan A alleen vluchten want uitgezet worden naar Italië kan niet, daar ligt zijn trauma en hij is ervan overtuigd dat hij daar weer uitgebuit zal worden. Hij komt via omwegen in Eindhoven en via Stichting 'Vluchtelingen in de knel' bij het EMP.

A is een zeer beschaafde jongeman. In gesprek met hem wordt duidelijk dat hij geen hoop meer heeft. Hij is al dankbaar dat hij ergens zijn verhaal kan doen. Al pratend komen de tranen. Hij verwacht niets meer en is enkel God dankbaar dat hij nog leeft. A leeft van dag tot dag, heeft geen onderkomen want hij voelt zich niet veilig bij andere vluchtelingen. Op zijn armen zijn littekens zichtbaar. Als we er naar vragen komt met tranen in zijn ogen zijn verhaal. Het is de eerste keer dat hij durft te praten over hetgeen hem is overkomen als slachtoffer van mensenhandel.

¹ B8 artikel 3 gaat over de procedure voor slachtoffers en getuige-aangevers van mensenhandel. Het doel ervan is buitenlandse slachtoffers van mensenhandel in staat te stellen aangifte te doen en zo de dreiging van onmiddellijke uitzetting weg te nemen. Aan het recht op aangifte is het recht op een tijdelijke verblijfsstatus gekoppeld: tijdens en ten behoeve van de strafrechtelijke procedure.

A schaamt zich diep. We adviseren A om aangifte te doen bij de politie en leggen hem de B8¹ regeling uit. A durft niet naar de politie want hij heeft ondervonden o.a. in Italië dat ook zij hem uitbuiten, ze hebben hem anaal verkracht.

A zwerft en slaapt in de bosjes bij een voetbalterrein. Daar kijkt hij naar de voetballende jeugd en hij droomt ervan hier ooit deel van uit te mogen maken. A komt vaker bij ons langs en krijgt steeds meer vertrouwen. Hij vertelt meer en meer over wat met hem is gebeurd. De seksuele uitbuiting is zijn grootste trauma. Hij wil bezig zijn, actief zijn om er niet aan te hoeven denken. We helpen hem om als vrijwilliger iets in het jeugdwerk met sport te kunnen doen. Daar leeft hij van op, dat geeft een doel in zijn leven. A ontmoet een Nederlandse man die hem de mogelijkheid geeft om te sporten en af en toe mee te voetballen.

A slaapt af en toe bij een vrouw die hem wil helpen. Echter wordt A door de vreemdelingendienst gevonden en vastgezet. Samen met Stichting 'Vluchtelingen in de knel' kan het EMP hem helpen en durft hij aangifte te doen. Hij krijgt de B8 aangeboden, waardoor hij tijdelijk rechtmatig in Nederland kan verblijven en niet telkens hoeft te vluchten en zich hoeft te verschuilen.

A is nu 19 en het EMP blijft de zorg rondom hem coördineren. Hij vertelt hoe moeilijk hij het heeft met zijn trauma's en begrijpt niet hoe mensen dit kunnen doen. A durft niet meer in het park te rennen, hoewel dat juist zijn uitlaatklep is. In het park is hij achtervolgd en gemaand in auto's te stappen. A is bang, hij geeft duidelijk aan dat seks met een man in zijn land de dood betekent. Ook bij de vluchtelingen loopt hij, volgens hem, datzelfde gevaar omdat seks met een man niet geaccepteerd wordt. Ook niet als hij hiervan slachtoffer is geworden.

2.4 RISICO'S JONGENSPROSTITUTIE EN BIJKOMENDE GEVOLGEN

In de periode dat het EMP zich verdiepte in de wereld van jongensprostitutie is hen opgevallen dat de jongens veel risico's lopen. Onveilige situaties, onvoorspelbaarheid, excessief drugsgebruik en oneerbare verzoeken van klanten, versterkten de zorgen van het EMP over jongensprostitutees.

Zoals eerder aangegeven is de factor 'geheim en verborgen' kenmerkend voor de doelgroep. Bijna alles speelt zich af op afspraak in huis, auto's, bossen of op homo-ontmoetingsplekken. Onveiligheid en blootgesteld worden aan grote risico's blijkt onder andere door de grote vraag naar onbeschermd seks met Hiv-positieve mannen. Hiervoor werd door de Hiv-positieve mannen veel geld gegeven. Bijvoorbeeld een jongen met een licht verstandelijke beperking die moeilijker de mogelijke risico's en gevolgen kan overzien maar wel het grote geldbedrag aantrekkelijk vindt, kan in zeer gevaarlijke situaties terechtkomen.

Er gaat veel drugs om in de jongensprostitutie, zo krijgen jongens bij chemdates middelen toegediend, waarvan ze niet weten wat het is, of wat het effect ervan is. Vervolgens weten ze niet waar ze terecht komen, waar ze naartoe gebracht worden, met wie ze seks hebben en welke seksuele handelingen verricht worden. Door het drugsgebruik hebben ze beperkte invloed op de situatie, ze kunnen zich achteraf vaak slechts flarden herinneren van hetgeen is gebeurd of wie de klanten waren, met als gevolg dat bijvoorbeeld aangifte doen onmogelijk wordt.

De jongens geven tevens aan dat drugsgebruik het 'werk' draaglijker maakt: het maakt ze wat afwezig tijdens de seks en de traumatische herinneringen zijn minder gedetailleerd. De jongens raken verslaafd, deze verslaving kost veel geld en om deze te kunnen bekostigen gaan ze met mannen naar bed. Zo ontstaat een vicieuze cirkel.

De jongens weten, wanneer ze online een afspraak hebben gemaakt, bijna nooit vooraf waar ze terecht gaan komen: als ze in iemands auto stappen kunnen ze terecht komen in een bos, een hotel, op een parkeerplaats etc. Omdat klanten veelal een dubbelleven leiden, vaak met een gezin, vinden afspraken weinig bij de klant thuis plaats. Hierdoor is het lastig of zelfs onmogelijk voor ze om vooraf veiligheidsmaatregelen te treffen. De handelingen die jongens in de prostitutie moeten verrichten vallen vaker onder de categorie zwaar grensoverschrijdend seksueel gedrag.

Meerdere jongens geven aan dat er veel dreiging uitgaat van klanten met hoge of invloedrijke functies waardoor ze het gevoel hebben dat deze mannen onschendbaar zijn. Van hen krijgen ze bijvoorbeeld te horen: *"Als jij naar de politie gaat en ze zetten onze verhalen tegenover elkaar, wie denk je dan dat ze geloven? Je hebt geen schijn van kans."* Of bij jongens met een illegale verblijfstatus: *"Zodra je je bij de politie meldt word je uitgezet, ik zou mijn mond maar houden."*

Hoewel uit verschillende onderzoeken blijkt dat het merendeel van de jongensprostitutees in Nederland meerderjarig is, geldt in de praktijk die het EMP gezien heeft, dat hoe jonger een jongen is des te meer hij gewild is. Jongere jongens die vrijwillig in de prostitutie werken kunnen kieskeurig zijn met hun klanten. Bepaalde jongens doen zich jonger voor dan dat ze daadwerkelijk zijn. In een anonieme QuickScan op een site waar mannenprostitutees hun klanten werven (boys4u.nl) in 2011 bleek dat 27% van de 131 mannelijke meerderjarige prostitutees aangeven dat zij vóór hun 18^e levensjaar voor het eerst betaalde seks hebben gehad (Repetur en Veenstra, 2011).

Gevolgen en effecten van jongensprostitutie

- Zelf geven jongens aan dat ze zich schamen, het is een groot taboe dat ze slachtoffer zijn van jongensprostitutie. Met name de jongens die als vluchteling in Nederland terecht zijn gekomen of jongens die opgroeiden in bijv. de islamitische cultuur en die misleid zijn, of zijn gemanipuleerd en gedwongen tot jongensprostitutie, zien zichzelf als slachtoffer. Jongens die zich schamen zijn voor mensenhandelaren een gemakkelijke prooi voor chantage en afpersing.
- Het leven van een dubbelleven gaat gepaard met liegen, twijfel en onzekerheid en resulteert in negatieve gevolgen voor hun gevoel van eigenwaarde en zelfvertrouwen: ze weten niet meer wie ze echt zijn en vergeten tegen wie ze wat hebben gezegd.
- De afhankelijkheid van geld, of onder dwang het werk als jongensprostitute moeten blijven doen, maakt dat ze tegen hun zin klanten bedienen. Ze voelen zich hierdoor vies en vervuild, ze laten dissociatief gedrag zien, het middelengebruik neemt toe en het wordt steeds moeilijker voor hen om de vicieuze cirkel te doorbreken.
- Jongens ervaren grote drempels om uit het 'werk' te stappen. Sommigen voelen zich niet erkend als slachtoffer van mensenhandel. Wanneer ze eenmaal zover zijn dat ze uit de prostitutie willen stappen is er voor hen geen passende zorg beschikbaar.
- Om het 'werk' vol te kunnen houden hebben ze een verslaving ontwikkeld: deze is duur om te onderhouden waardoor laagbetaald en ongeschoold werk niet voldoet: vaak hebben ze hun opleiding niet afgerond.

- Bijna alle jongens hebben, ook al was het in eerste instantie met instemming, nooit voorzien waarin ze terecht gingen komen.
- Bijna alle jongens geven aan dat ze naar alle verwachting nog een psychische klap zullen krijgen door het leven in deze wereld, maar ze weten niet wanneer en ook niet waar ze kunnen aankloppen.

CASUS D

Met D is het eerste contact online ontstaan. Het EMP vroeg via de website waarop hij zich onder zijn werknaam aanbood of ze met hem in gesprek kon komen. Het leidde tot een langdurige periode van contacten waarin het EMP een inkijk kreeg in de wereld van jongensprostitutie. Het contact met D kwam voort uit de vraag of hij in gesprek zou willen over de wereld van jongensprostitutie, waarin zij zich meer wilde verdiepen:

Op dit verzoek kreeg ik een reactie van hem, hij vroeg mijn nummer en gaf aan dat hij contact zou zoeken. Dat gebeurde enkele dagen later, via een app, waarin hij aangaf dat hij liever ergens wilde afspreken, dan wist hij zeker dat het te vertrouwen was. Ik stem in en een dag later zitten we ergens in een stationsrestaurant.

D is 21, maar ziet er nog jong uit en is erg beweeglijk, onrustig. Hij heeft grote pupillen. Ik bied hem iets te drinken aan en leg nog eens uit waarom wij dit onderzoek doen. Hij wil graag meewerken, hij wil voorkomen dat andere jongens terecht komen in deze wereld. We spreken die keer weinig over die wereld, we praten wat en leggen hier de basis voor verder contact.

Op een avond ontvang ik een app van D. Hij weet niet wat hij moet doen. Hij heeft een klant, een vieze klant, lelijk, oud en onverzorgd. Hij wil de klant eigenlijk beroven en er snel vandoor gaan, maar durft ook weer niet. Ik luister, laat hem zijn verhaal doen en toon begrip. D. besluit uiteindelijk om toch de afspraak na te komen met de klant. "Ik ga wel op mijn buik liggen en wacht tot het voorbij is."

Na een uur hebben we weer contact. "Is de klant weg?", vraag ik. D. antwoordt: "Ja hij is weg". Ik: "Al gedoucht?" D: "Nee, dat doe ik niet meer, in het begin wel, maar voel me tegenwoordig toch al vies."

Twee weken later ontmoeten we elkaar weer. We spreken over zijn drugsverslaving, over zijn thuis, de zelfmoordpogingen van zijn moeder. Ik vraag D of hij me een keer

van minuut tot minuut wil meenemen in zijn verhaal en hoe afspraken gaan. Die avond slaap ik niet, D's woorden blijven zich in mijn hoofd herhalen: "Harde seks, hoe jonger hoe beter, verkrachtingen, de grote vraag naar jonge jongens."

Het verhaal van D en mij gaat verder over een periode van drie jaar. Hij neemt mij mee in de 'verborgen' wereld. Hij is mijn gids. Hij is gevraagd om jonge Marokkaanse jongens tussen 13 en 15 jaar oud te ronselen. Hij moet ze dan anaal verkrachten zodat deze jongens bij hun eerste klant "niet piepen dat het pijn doet. Dat kan een klant namelijk niet waarderen."

En dan ben ik het contact met D opeens kwijt. D wilde uit de prostitutie stappen, gewoon werk vinden, ook al had hij zijn school niet afgemaakt. Hij had veel geld verdiend, want hij was al als minderjarige begonnen, maar hij had nu veel schulden. We waren hem opeens kwijt. Bijna een jaar lang kwam D regelmatig terug in mijn gedachten. We maakten ons zorgen en zochten naar hem. Tevergeefs, op de eerder afgesproken plekken was hij niet meer te vinden, online ook niet.

Ik heb aan een andere jongen gevraagd of hij D, onder zijn werknaam, kent. Dat was het geval en ik kreeg van hem D's adres op facebook en stuurde een bericht. Niet veel later ontving ik een bericht van D. Hij was terug. We pakten de draad weer op en spraken af. Hij wilde weinig zeggen over de afgelopen periode. Dat was prima. Hij bepaalde wat hij kwijt wilde, dat was de afspraak.

D vertelde dat hij minder werkte. Het leverde minder op omdat hij ouder werd. Hij werkte in een fabriek en was van de drugs af. Hij was veel van plek naar plek gereisd binnen Nederland. Klanten die hem voor een hele dag huurden. Hij zag nog veel jongens, ook jonge jongens, overal in Nederland. We praatten die keer lang over alles wat D had gezien.

De keer erna zag D er anders uit. Ik vroeg hem ernaar. Hij werkte niet meer in de fabriek, had een terugval gehad in zijn drugsverslaving. Hij was dagen van de wereld geweest. Geen oordeel van ons: Wij kunnen niet begrijpen wat zo'n jongen doormaakt. "De psychische klap van dit alles zal nog wel een keer komen," zegt D.: "Dan weet ik jou wel te vinden."

De contacten met D zijn gebleven. We proberen hem te steunen, te luisteren, verschillende kanten te laten zien van keuzes die hij kan maken. We werken aan een betere toekomst, het verwerken van hetgeen hij heeft meegemaakt en heeft gezien. D: "Ik wil andere jongens helpen, ik wil dat Nederland weet dat dit gewoon gebeurt, het kan je eigen kind zijn."

2.5 ONDERSTEUNING EN HULP VOOR JONGENS

Tijdens de projectperiode is door het EMP aan de meeste jongens de vraag gesteld aan welke ondersteuning/ hulp zij behoefte hebben. Opvallend is dat veel jongens het niet wisten, er niet eerder over nagedacht hadden, omdat hen die vraag nooit is gesteld en de hulp er momenteel ook niet is.

De jongens hebben het gevoel dat er alleen aandacht is voor de meisjes. Ze ervaren geen erkenning van hun slachtofferschap en voelen zich of durven zichzelf daardoor niet altijd als slachtoffer te zien.

Duidelijk is dat ze behoefte hebben aan meer kennis bij professionals zodat signalen kunnen worden herkend. En signalen moeten niet altijd gezien worden als dader-gerelateerde signalen. Ook krijgen zij te maken met veel vooroordelen als: "hij zal wel in de drugshandel zitten", of "hij zal zich wel met criminele activiteiten bezighouden," of het wordt gezien als ontdekkend en/of opstandig pubergedrag. Voor jongens zijn er minder mogelijkheden voor passende en adequate hulp dan voor meisjes. Jongens vragen om een speciale aanpak, ze zijn bijvoorbeeld zeer gevoelig voor een specifieke manier van benaderen die niet veroordeelt en die niet stigmatiseert. Jongens werken vaak alleen waardoor het niet altijd makkelijk is om ervaringen, problemen of vragen met anderen te delen. Terwijl die behoefte er duidelijk wel is, met de mogelijkheid om dit op een veilige of zelfs anonieme manier te kunnen doen. Meerdere keren wordt benoemd dat een plek waar ze zonder schaamte of angst om veroordeeld te zullen worden, helpend zou zijn. Daar waar je 'lotgenoten', collega's en hulpverleners ontmoet en waar op alle leefgebieden hulp geboden kan worden.

De jongens die zeggen dat ze "vrijwillig" zijn begonnen omdat ze de eerste keer hadden ingestemd omdat ze het geld nodig hadden, zien zichzelf niet als slachtoffer: "Ik kan geen slachtoffer zijn, want ik heb er zelf voor gekozen." Zij hebben behoefte aan praktische en concrete hulp, een plek waar ze naartoe kunnen, gerichte medische zorg, een luisterend oor e.d.

Jongens in kwetsbare en afhankelijke posities, vluchtelingen, of islamitische jongens die financiële problemen hebben, die misleid en uitgebuit worden, voelen zich slachtoffer van gedwongen seksuele contacten, uitbuiting en gedwongen prostitutie. Zij geven aan dat uitleg over de Nederlandse cultuur, wetten en regels hen zou helpen om meer open te durven zijn over hetgeen hen is overkomen. De jongens vinden het contact met de zorgcoördinatoren van het EMP fijn,

omdat er iemand is die ze kunnen vertrouwen en die weet van hun leven en ervaringen in de jongensprostitutie. Ook omdat ze weten dat ze die persoon kunnen appen/ bereiken.

Het huidige gebrek aan expertise op het gebied van jongensprostitutie is een groot risico dat meerdere gevolgen kent. We weten hierdoor nauwelijks waar de jongens behoefte aan hebben m.b.t. begeleiding en hulpverlening. Zo lang het passende aanbod er niet is kunnen zij daar geen gebruik van maken om met de prostitutie te stoppen wanneer zij dat willen. De jongens geven aan dat de wereld erg verborgen is en dat het voor veel klanten ook belangrijk is om dit verborgen te houden. Het taboe maakt het erg moeilijk om uit de wereld te stappen. Doordat het nog zo verborgen is en er geen passend aanbod is, worden psychische problemen niet behandeld en nemen deze toe. Het gebrek aan expertise houdt het probleem eveneens in stand. Er zijn voldoende signalen dat jongens actief worden gezocht en geronseld op vindplaatsen, zoals in zorginstellingen en AZC's, maar ook op school, op de hoek van de straat, in uitgaansgelegenheden etc. Doordat jongensprostitutie niet of nauwelijks wordt gesignaleerd kunnen ronselaars ongestoord hun gang blijven gaan.

Door de onbekendheid in de maatschappij lopen jongens eerder het risico in de val te lopen van een loverboy. Het groomingproces, dat bekend is bij meisjes die slachtoffer zijn van een mensenhandelaar, is ook te zien in de wereld van de jongensprostitutie. Homoseksuele jongens die denken hun eerste vriendje te hebben, zien achteraf vaak pas dat ze eigenlijk werden geronseld en werden klaargestoomd voor de jongensprostitutie.

3. GEHANTEERDE WERKWIJZE

3.1 EROP AF-BENADERING

Om de projectopdracht te kunnen realiseren is nagegaan waar jongens in contact komen met potentiële klanten. Daarom heeft het EMP in eerste instantie veel online veldwerk gedaan. Dit betekent concreet dat er is gezocht op alle mogelijke sekssites en chatsites, vooral voor homoseksuele mannen. Het EMP heeft op diverse social media hun contactgegevens gegeven aan jongens waarmee ze online contact hebben gelegd, zodat jongens die dat wilden met hen contact konden opnemen.

Voor het EMP vormt de leefwereld en de beleving van de werkelijkheid, de behoeften en zorgen van de jongens het vertrekpunt. De kern van deze benadering is een proactieve attitude, een erop af-benadering. De jongens zijn niet alleen online door het EMP benaderd, ook hebben ze de jongens in hun leefwereld opgezocht en met hen gesproken over de wereld van de jongensprostitutie.

Het vraagt moed om de veiligheid van het kantoor en de nabijheid van collega's los te laten. Maar naar de jongens toegaan heeft veel voordelen. Voor de jongens voelt het als een teken van goede bedoelingen. Het maakt duidelijk dat het EMP bereid is om in het contact te investeren en dat ze de moeite waard zijn. Hierdoor groeit het vertrouwen. Op geen enkel moment heeft het EMP zich anders voorgedaan dan wie zij zijn. Het EMP gaat er van uit dat deze jongens al wantrouwend zijn en in hun leven al vaker hebben ondervonden dat ze mensen niet zomaar kunnen vertrouwen. Daarom leggen ze in het contact duidelijk uit wat hun vraag is en met welk doel ze contact met jongensprostitués zoeken. De jongens kunnen zodoende de gegevens van het EMP verifiëren, in de praktijk blijkt dit ook te gebeuren.

Sommige door het EMP ondernomen pogingen leidden tot niets maar vaker werd positief gereageerd. De jongens die niet mee willen werken doen dit vaak niet uit schaamte of toch uit angst voor bijvoorbeeld de Belastingdienst of de Politie.

Het geven van eerlijke, duidelijke berichten en informatie blijkt essentieel te zijn en noodzakelijk om contacten met de jongens te kunnen onderhouden. Nadat er eenmaal vertrouwen is, komt het EMP ook weer in contact met andere jongens, via de jongens die wel contact willen. Van belang daarbij blijkt dat het EMP met de jongens dezelfde taal spreekt en woorden gebruikt die in die leefwereld ook gebruikt worden (\$-date of pay-date, bare, top, bottom, chemdates, etc.).

Door de erop af-benadering herkent het EMP niet alleen eerder jongens die in de prostitutie werken, ook worden zij zelf steeds meer herkend, waardoor het

vertrouwen in het EMP onder jongensprostitués groeit. Tevens krijgt het EMP op deze manier een duidelijker beeld over mogelijke concentratieplekken zoals afwerkplaatsen en risicoplekken.

Door naar de bossen en homo-ontmoetingsplaatsen te gaan, daar regelmatig te komen en contacten te leggen, kreeg het EMP ook van de mannen die legitiem op deze plekken kwamen informatie en meldingen over misstanden. Op deze wijze bouwden het EMP in het veld een netwerk op en werd bekend op de ontmoetingsplaatsen. Het EMP maakte duidelijk wat hun doel was en dat ze zich richtten op zorg en ondersteuning van jongensprostitués en daar hielden zij zich aan.

De persoonsgegevens van de jongens zijn niet in de registratie van het project opgenomen. Dit was ook niet de opdracht voor dit project. Het uitgangspunt voor de projectopdracht was juist om contact te krijgen met jongens die terecht zijn gekomen in de jongens prostitutie, teneinde beter zicht te krijgen op de doelgroep en wat deze nodig heeft. Het EMP kreeg tijdens de contacten en gesprekken wel achtergrondinformatie waardoor een beeld geschetst kan worden van de aard van de problematiek van jongens die slachtoffer zijn van jongens prostitutie en uitbuiting.

Daar waar het om minderjarige jongens gaat heeft het EMP conform de Meldcode Huiselijk geweld en kindermishandeling gehandeld. Dat het EMP niet expliciet vraagt naar persoonsgegevens zorgt voor groei van het vertrouwen van de jongens die ze spreken. Gevolg hiervan is dat een beeld geschetst kan worden van de aard van de problematiek van jongens die slachtoffer zijn van jongens prostitutie.

De erop af-benadering is van belang want de jongens melden zich niet zelf bij hulpverleners met vragen over problemen die te maken hebben met jongens prostitutie. De jongens waar het EMP contact mee heeft gehad zijn niet bekend bij hulpverlening, of de betrokken hulpverlening was niet op de hoogte van de prostitutie.

Verder heeft het EMP posters opgehangen op 'risicoplekken', plekken waarvan inmiddels bekend is dat daar jongens prostitutie plaatsvindt. Door steeds op de bekende plekken terug te komen raakt het EMP bekend en is daarmee meer betrouwbaar voor de jongens. Juist ook door vaker contact te hebben met de jongens blijven we op de hoogte van nieuwe trends en locaties.

Ook op scholen zijn posters opgehangen en is informatie gegeven, met name op scholen waar hoofdzakelijk jongens zitten.

CASUS Z

Z is een Nederlandse jongen van 17, die zijn avonden doorbrengt op Snapchat en Instagram om afleiding te zoeken nadat zijn relatie is verbroken. Zo krijgt hij online contact met een vrouw aan wie hij vertelt van zijn relatiebreuk, de vrouw toont veel begrip. Hij vertelde tegen de vrouw over zijn beste vriend M, een Marokkaanse jongen, die het thuis erg moeilijk had vanwege de culturele verschillen waarin hij opgroeide tussen thuis en zijn leven buiten het gezin.

Na een paar dagen online contact met deze vrouw wisselen ze online pikante foto's uit. Z vindt het spannend en ziet er geen enkel kwaad in. Totdat hij een bericht van haar krijgt en schrikt als hij leest dat ze alle foto's van hem online zal zetten als hij haar geen nieuwe filmopnames stuurt van hem en zijn vriend M terwijl ze samen seks hebben. Z wordt erg bang. Volgens de vrouw zou dit alleen voor haarzelf zijn, het was namelijk haar fantasie. Z wilde het niet maar als hij het niet zou doen zou zij contact zoeken met het gezin van M en Z.

Z overlegde met zijn vriend M. Hij voelde zich schuldig en zag geen uitweg. Na een onderling beraad werd er een kamer geboekt in een hotel. Z en M bevredigden zichzelf en filmde het. Het filmpje werd opgestuurd en ze dachten er eindelijk vanaf te zijn.

Een paar dagen later ontving Z opnieuw bericht. Nu zou het afgelopen zijn en hij zou het contact verbreken. De boodschap die hij las was echter niet wat hij verwacht had. De vrouw was niet tevreden met het filmpje. Beide jongens waren niet klaargekomen, ze hadden geen voorspel laten zien en niet echt seks met elkaar gehad. Dat moest wel gebeuren anders zou dit filmpje bij de beide families en vrienden belanden. Z raakte in paniek en zocht contact met zijn vriend M.

M raakte ook in paniek. Zijn familie en dan dit filmpje, dat kon echt niet. M had 3.000 euro gespaard. Ze zouden de vrouw dat geld aanbieden om dit alles te stoppen. De vrouw accepteerde het geld echter niet, zij eiste het filmpje. Beide jongens zagen niet meer hoe ze hier uit konden komen. De deadline voor aanleveren van het filmpje kwam steeds dichterbij.

Z realiseert zich dat zijn mentor op school heeft gesproken over jongens-slachtoffers van prostitutie, uitbuiting, in het verlengde een voorlichting die zij had gehad. Zijn mentor is de oplossing, daar kan hij terecht. Zij zal hem niet veroordelen, zij begrijpt dat ook jongens slachtoffer kunnen zijn.

Op vrijdagavond heeft hij ruzie gehad met zijn ouders, ze vinden hem stil en lichtgeraakt en vragen hem of er iets aan de hand is. Ze vragen of hij problemen heeft gemaakt, of met de verkeerde jongens omgaat. Z was heel boos geworden en weggegaan. Op zijn fiets beslist hij om naar zijn mentor te gaan, ook al is het vrijdagavond, hij moet iets. Hij belt aan en zijn mentor is verbaasd maar ziet meteen dat er iets mis is. Z vertelt het hele verhaal.

De mentor twijfelt geen moment en belt het EMP, die met Z gaat praten. Hij is in paniek en ziet geen uitweg meer dan opnieuw te doen wat de vrouw via het online-contact van hem vraagt. Wij vragen of hij deze vrouw al eens gezien of echt gesproken heeft. Dat blijkt niet zo te zijn. In overleg met de politie geven we hem het advies om met de vrouw contact op te nemen en aan te geven dat hij contact met de politie en met het EMP heeft gehad en dat hij zich niet meer laat chanteren. Tevens stellen we de vraag of hij zeker weet dat het om een vrouw gaat. Uit het gesprek met Z ontstaan vermoedens dat het niet om een vrouw maar om een man gaat. De toon van de berichten is agressief en Z vertelt dat de vrouw hem vertelde dat mannen dol zijn op zulke filmpjes. Z gaat het advies met M bespreken.

De deadline verstrijkt, maar het EMP hoort niets. Maandagochtend belt Z en is overstuur. Hij had het niet aangedurfd om tegengas te geven en zijn vriend M kon het zich niet veroorloven dat het verkeerd zou uitpakken. De hotelkamer was weer geboekt en beide jongens hadden seks met elkaar gehad. Ze vonden het vreselijk. Het filmpje hadden ze net voor de deadline verstuurd.

3.2 PROCES: VINDEN

Uit de eerste ervaringen van het EMP bleek dat er veel meer jongens in de prostitutie werkzaam zijn dan de beperkte groep die tot dan toe bij hen bekend was. Door de contacten die het EMP met 70 jongens heeft gelegd, gaat het EMP ervan uit dat er veel meer jongens actief zijn in jongensprostitutie.

Om de jongens te kunnen vinden is in eerste instantie gezocht op websites en chatfora, waarbij bleek dat jongens zich op internet via een beperkt aantal sites aanbieden voor prostitutie en goed benaderbaar zijn. Op Boys4U kan via een lidmaatschap van de site contact gelegd worden en op Kinky kan (betaald) telefonisch contact worden opgenomen met de jongens. Op GayRomeo verloopt dit contact meestal via de mailfunctie. Gaybuddy is vooral gericht op seksdates. Bullchat was de enige chatsite waar altijd jongensprostitués online bleken te zijn. Zij zijn te herkennen aan codes als: '\$', '€', 'Pay/Pay boy/Pay date', 'Massage', 'Escort/Escort boy' en 'Vergoeding' in hun nickname of profiel. Klanten waren te herkennen aan namen als 'Pappazktzoon\$', 'ouder4jong\$', 'sugardaddy' etc. Naast het online vinden, werd ook gezocht naar escortbureaus die jongens aanbieden, gaysauna's, seksbioscopen en homo-ontmoetingsplaatsen. De meeste jongens werden echter via online contact gevonden, de toegankelijkheid van het internet maakt het contactleggen met jongens en klanten veel gemakkelijker.

3.3 CONTACTLEGGING

Het is voor hulpverlening lastig om met jongensprostitués in contact te komen. Jongens vragen een speciale aanpak, ze zijn bijvoorbeeld zeer gevoelig voor een goede manier van benaderen die niet veroordeelt en niet stigmatiseert. De werkwijze van het EMP heeft eraan bijgedragen dat het EMP met jongens in contact zijn gekomen en informatie van ze hebben gekregen. Dit gebeurt op vertrouwensbasis. Door contact te zoeken en leggen met jongens vindt het EMP ook leads of aanwijzingen voor andere jongensprostitués.

Bij elke contactlegging werd het doel van het contact duidelijk geformuleerd alsmede de rol van het EMP, dat is in contact komen met jongens en na te gaan of zij behoefte hebben aan hulp en ondersteuning en te achterhalen of er sprake is van misstanden en uitbuiting. Het EMP deed zich niet anders voor. Opmerkelijk was dat het EMP vaak werd aangesproken door (mogelijke) klanten met vragen naar leeftijd, stats en eventuele kosten.

Naar aanleiding van de contacten op de chatsites heeft het EMP jongens gesproken. Dit gebeurde op wisselende plekken (stations, parkeerplaatsen etc.) Telkens was het bij de eerste contactlegging duidelijk dat de jongen de regie mocht hebben. Hij bepaalde waar werd afgesproken, wat hij wilde vertellen en of er verder contact was.

Doordat het EMP zich verdiepte in de taal die online wordt gebruikt en online research deed naar begrippen die zij tegenkwamen werden de gesprekken met de jongens makkelijker. De jongens hoeven niet elke term uit te leggen en zich ook niet te schamen voor benamingen voor seksuele handelingen. Daarnaast geven de jongens aan dat deze investering door het EMP, het voorwerk dat is gedaan, gewaardeerd wordt en getuigt van oprechtheid en de beste bedoelingen. Doordat werd afgesproken dat de jongens zelf mochten bepalen wat er gezegd werd, hadden ze ook niet het idee dat het EMP uit was op sensatieverhalen maar juist oprecht in hen geïnteresseerd was.

3.4 BEWUSTWORDING EN HULPVERLENING

Bewustwording van het maatschappelijke probleem jongensprostitutie maakt dat iedereen kan signaleren. Het zo vroeg mogelijk signaleren van jongensprostitutie is heel belangrijk want dan kan eventueel slachtofferschap worden voorkomen en snel passende hulp geboden worden.

Om de bewustwording te vergroten geeft het EMP voorlichting op scholen, aan hulpverleningsinstanties en zorginstellingen. Dit is tevens een van de redenen voor het uitbrengen van dit rapport.

Het vergroten van de bewustwording bij professionals maar ook in het algemeen, draagt bij aan erkenning en herkenning van jongensprostitutie en kan gezien worden als een beschermende factor. Ouders zullen hun zonen niet enkel waarschuwen voor crimineel gedrag en drugsgebruik, maar hen ook informeren over het mogelijk slachtoffer worden van jongensprostitutie. Bewustwording heeft daarmee een preventieve functie.

Ondersteunen

De aanpak en werkwijze m.b.t. slachtoffers gebeurt zoveel mogelijk op maat: op basis van een plan van aanpak zet het EMP voor slachtoffers de meest passende ondersteuning in. Het EMP is op de hoogte van de sociale kaart en weet welke generalistische en specialistische mogelijkheden er zijn. Ook wordt een plan van aanpak zoveel mogelijk afgestemd met de dadergerichte interventies vanuit fiscale, strafrechtelijke of bestuurlijke hoek, teneinde slachtoffers van mensenhandel te ondersteunen bij het doen van aangifte.

Deze werkwijze wordt nog zelden toegepast in situaties waarbij jongens slachtoffer zijn van mensenhandel en jeugdprostitutie. Het EMP merkt dat het contact met individuele slachtoffers zeer vluchtig is. Jongens waar ze regelmatig een afspraak mee hadden zijn opeens verdwenen en ook niet meer bereikbaar. Dit roept vragen op: of het hen wordt verboden om nog contact te hebben met zorgverleners en of ze weinig vertrouwen hebben in concrete hulp. Omdat bestaande hulp vaak niet voor hen voldoet of niet bij hen aansluit, wordt uitgegaan van wat de jongens zelf aangeven nodig te hebben.

Doorverwijzen naar hulp kan niet, omdat er nog weinig bekend is over mannelijke slachtoffers van jeugdprostitutie en er zijn geen gespecialiseerde vormen van opvang en hulp. De ervaring leert dat er onvoldoende aanbod is van passende hulpvormen voor slachtoffers: met name te weinig specialistische zorg voor de behandeling van de traumatische ervaringen van de jongens. Dat zou bij kunnen dragen aan verkleining van de kans op terugkeer in de prostitutie. De begeleiding die wordt aangeboden en ook de gesloten jeugdzorg, sluit onvoldoende aan op de problemen van de jongens. Helaas keren veel jongens terug in het oude netwerk. Het EMP volgt nog een half jaar of de ingezette hulp voldoet en ondersteunt indien nodig bij het bijstellen van het plan van aanpak.

4. CONCLUSIE

4.1 DOELGROEP JONGENSPROSTITUTIE IN BEELD

Het EMP heeft in dit project op basis van de contacten met 70 jongens die in de jongensprostitutie werkzaam zijn, waarvan 62 jongens inmiddels meerderjarig waren, de problematiek van jongensprostitutie in beeld gebracht. 58 van alle jongens met wie contact is gelegd geven aan dat ze als minderjarige in de jongensprostitutie terecht waren gekomen.

Omdat jongensprostitutie zich zo in het verborgene afspeelt is er weinig kennis bij professionals in de keten. Men is er lange tijd van uitgegaan dat jongens en jonge mannen dit uit eigen wil zijn gaan doen. Uit de contacten die het EMP met jongens heeft weten leggen komt naar voren dat in verreweg de meeste gevallen geen sprake was van een eigen en vrijwillige keuze voor jongensprostitutie en dat de meeste jongens (met wie contact is gelegd) al op minderjarige leeftijd in de jongensprostitutie terecht zijn gekomen.

4.2 BENADERINGSWIJZE EMP WERPT VRUCHTEN AF

Het in beeld krijgen van de problematiek van jongensprostitutie vergt een actieve benadering en werkwijze die nog niet eerder is toegepast bij deze doelgroep. Jongensprostitutie speelt zich om diverse redenen af in een wereld van geheimhouding, dwang, drugs en geld.

Om met de jongens in contact te komen heeft het EMP gekozen voor een actieve en outreachende benadering, door jongens actief op te zoeken via sociale media en op plaatsen waar ze werkzaam zijn. De aanpak van het EMP wordt ook gekenmerkt door een benadering die gericht is op het winnen van vertrouwen van de jongens, het bieden van continuïteit en volhouden. Werkzame bestanddelen van de benaderingswijze zijn:

1. Erop af- benadering

- Met jongens in contact komen door onder andere actief berichten te plaatsen op websites. Hierdoor kunnen jongens die dat willen laagdrempelig reageren en/of een afspraak maken. Daarnaast het actief bezoeken van locaties waar jongens hun klanten ontmoeten. Door regelmatig contact te zoeken en zichtbaar te zijn voor jongens is het EMP bekend geworden in de wereld van jongensprostitutie: het EMP is betrouwbaar en vindbaar. Jongens die benaderd worden zijn terughoudend en willen verifiëren of het EMP betrouwbaar is.

2. Bouwen aan de relatie

- Het EMP hanteert van begin af aan een eerlijke en open communicatie met de jongens. Het project laat zien dat ondanks de terughoudendheid van de jongens die in de jongensprostitutie werkzaam zijn, een aantal toch contact opneemt en in gesprek wil.
- Kennis van het jargon en het taalgebruik is belangrijk om in gesprek te komen met jongens die in de prostitutie werken.
- De houding van het EMP is niet oordelend of normerend over de wereld waarin de jongens zich bevinden.
- Het EMP is vasthoudend en biedt continuïteit in het contact, ook wanneer de jongens geen contact meer opnemen blijft het EMP betrokken en voor hen beschikbaar.

4.3 ERVAREN KNELPUNTEN IN DE BENADERINGSWIJZE

Het in kaart brengen van jongensprostitutie vergt een specifieke benadering. Het EMP dient rekening te houden met een zorgvuldige werkwijze en aanpak. Dit geldt bijv. voor het registreren van persoonsgegevens en achtergrondinformatie van jongensprostitués. Omdat het EMP niet expliciet naar gegevens vroeg, groeide het vertrouwen van de jongens in het EMP. Doel van het project is immers contact te krijgen met jongens en inzicht in hun leefwereld en problematiek te krijgen. Het ontbreken van enige vorm van passende opvang en hulp die de jongens geboden kan worden wanneer ze daar behoefte aan hebben. Een ketengerichte en integrale aanpak van jongensprostitutie ontbreekt. De ketenpartners hebben er nog onvoldoende actieve aandacht voor.

4.4 SPECIFIEKE EN COMPLICERENDE ASPECTEN JONGENSPROSTITUTIE

- Specifiek voor jongensprostitutie is het taboe op slachtofferschap bij mannen, taboe op homoseksualiteit en het taboe op prostitutie, waardoor ze niet uit zichzelf hulp zoeken. Een deel van de jongens ziet zichzelf niet als slachtoffer van gedwongen prostitutie.
- Veel jongens kampen met problemen op diverse leefgebieden, zoals huisvesting, onderwijs, financiën, gezondheid en veiligheid. Ze geven aan dat ze last hebben van psychische problematiek, mede als gevolg van hetgeen hen overkomt in de wereld van jongensprostitutie.

- Jongensprostitutie vindt plaats in het verborgene en grotendeels buiten de legale prostitutiewereld.
- Er is sprake van ernstig grensoverschrijdend seksueel contact, zoals het onder dwang hebben van onveilige seks met Hiv-positieve mannen en chemdates.
- Het geografische werkgebied verandert voortdurend, wat het vinden van jongens die slachtoffer zijn van jongensprostitutie bemoeilijkt en dus ook het vinden en bieden van passende hulpverlening.
- Klanten van jongensprostitutie hebben een grote voorkeur voor jonge jongens. Jonge jongens worden actief geronseld. Wanneer de jongens ouder worden is er minder vraag, terwijl ze financieel afhankelijk zijn geworden van de inkomsten en vaak geen andere inkomstenbron hebben of weten te vinden.
- Kwetsbaarheid en afhankelijkheid van geld vanwege drugsverslaving. Enerzijds worden jongens afhankelijk gemaakt van drugs, anderzijds gebruiken jongens drugs om het vol te kunnen houden.
- Bij vluchtelingenjongens spelen extra complicerende factoren vanwege hun kwetsbaarheid m.b.t. een onzekere verblijfsstatus. Ze weten vaak niet bij wie ze voor hulp terecht kunnen en ze zijn de taal niet machtig. Juist bij de vluchtelingenjongens en de jongens met een andere culturele achtergrond komt naar voren dat zij zichzelf wel zien als slachtoffer van mensenhandel.

De bevindingen uit het project tonen aan dat jongensprostitutie om een specifieke aanpak vraagt, waar de reguliere middelen voor het EMP niet in voorzien. Het project is gefinancierd vanuit de RUPS II, deze financiering is gestopt waardoor het EMP ook moest stoppen met de opdracht om jongens te vinden en contact met ze te leggen. Het EMP blijft wel werkzaam met deze doelgroep in de functie van zorgcoördinator.

5.

AANDACHTS- PUNTEN VOOR HET VERVOLG

Extra complex is dat jongensprostitutie in het geheim gebeurt. De mannen die contact zoeken met jongensprostitués hebben belang bij geheimhouding. Het is de aard van jongensprostitutie dat veel mannen voor hun omgeving geheim willen houden dat ze seks met jongens hebben.

Jongens worden via de reguliere lijnen nauwelijks door hulpverleners bereikt en herkend. Voor de hulpverlening is jongensprostitutie tot dusver onzichtbaar en voor de jongens is de reguliere hulpverlening vrijwel onbereikbaar. Daarom moet de ontwikkelde aanpak worden voortgezet. De aanpak omvat preventie, actief vinden en contactlegging, vasthouden en begeleiding. Om een uitstapprogramma succesvol te laten zijn is het nodig dat er geïnvesteerd wordt in preventie en toeleiding van jongens naar passende opvang en hulp.

Van belang is om jongensprostitutie in beeld te krijgen en slachtoffers zo vroeg mogelijk te signaleren en ze ondersteuning en hulp te bieden. Samenwerking met ketenpartners moet gericht zijn op passende ondersteuning, opvang en hulp aan jongens die in de prostitutie werken. Gezien de aard en omvang van de problematiek, die door het project beter in beeld is gekomen, is een regio-overstijgende samenwerking nodig. Deze noodzaak is er om de jongens die slachtoffer zijn van jongensprostitutie in veiligheid te brengen en hen hulp te bieden.

De kennis over en ervaring met de aanpak van meisjesprostitutie is ontoereikend voor de aanpak van jongensprostitutie. Het tegengaan en voorkomen van jongensprostitutie vergt specifieke aandacht en een eigen aanpak. De onbekendheid met jongensprostitutie en de terughoudendheid en handelingsverlegenheid bij veel instellingen in de keten² is nog zo groot, dat eerst de beeldvorming over jongensprostitutie de nodige aandacht vergt. Van belang is verdere ontwikkeling van expertise naar specifieke opvang en hulp aan jongens die werkzaam zijn in de prostitutie of eruit willen stappen.

De preventie en vroegsignalering die voor de aanpak van meisjesprostitutie is ingezet, onder andere via brede voorlichtingen op alle scholen voor voortgezet onderwijs en Mbo-opleidingen in de veiligheidsregio, het bieden van voorlichtingen aan professionals in de eerste lijn, empowermentgroepen en maatjes-constructies voor risicjongeren en het volgen en verrijken van signalen van vermoedens van jeugdprostitutie en mensenhandel via zorgcoördinatie is niet de aanpak voor de preventie en vroegsignalering van jongensprostitutie. Daarom dient eerst te worden ingezet op informatie- en kennisoverdracht en bewustwording bij het professionele veld en de professionele keten.

Het voortzetten van het bestaande structureel overleg met vereiste ketenpartners, gericht op de aanpak van mensenhandel en jeugdprostitutie, waarbij zowel Politie, geneeskundige dienst als hulpverlening aanwezig zijn, is noodzakelijk. Overleg en afstemming is van groot belang tussen de zorgpartners en de veiligheidsketen. De werkwijze die door het EMP is ontwikkeld dient vervolg te krijgen. Van belang is een aanpak en erop af- werkwijze specifiek om met slachtoffers van jongensprostitutie in contact te kunnen komen en hen mogelijkheden voor passende opvang en hulp te bieden. De samenwerkingspartners dragen met elkaar zorg voor een integrale en effectieve aanpak, waarbij aandacht is voor psychische, medische, juridische en sociaal-emotionele problematiek.

² De keten bestrijkt: preventie (vroegsignalering), psychosociale begeleiding en ondersteuning (waarvan het uitstapprogramma onderdeel uitmaakt), opvang tot en met nazorg.

6. BRONNEN

Beleidsplan mensenhandel Eindhoven, 2014

Jaarrapportage Lumens, 2015 en 2016

Felten, H., Janssens, K. en Brants, L. (2009). Seksualisering: Je denkt dat het normaal is.... Onderzoek naar de beleving van jongeren. Utrecht: Movisie.

Gelder, P. van, Smit, W., Bakker, L., Vaan, K. de (2017). Seksuele uitbuiting van jongens in Nederland. Amsterdam: Regioplan.

Oosten, N. van, Boote, M., Repetur, L., Veenstra J. en Goes, A. (2013). Jongensprostitutie. Minderjarige jongens die hun lichaam exploiteren. Ruilseks signaleren, bespreekbaar maken en motiveren tot stoppen. Utrecht: Movisie.

Repetur, L. en Veenstra, J. (2010). Vrijbuiters uitgebuit. Minderjarige jongens in de prostitutie. Amsterdam: SWP

RUPS II zie <http://wetten.overheid.nl/BWBR0035105/2014-05-10>

Wetboek van Strafrecht, artikel 273f van het Wetboek van Strafrecht.

BEGRIPPEN- LIJST

In dit rapport worden verschillende begrippen gebruikt. Deze worden hieronder nader toegelicht.

Jongensprostitutie:

het verrichten van seksuele diensten in ruil voor een persoonlijk voordeel op het financiële of materiële vlak, door mannen of jongens, met de focus op mannen en jongens van 23 jaar en jonger en jongens die slachtoffer zijn van seksuele uitbuiting volgens het wetsartikel 273F. (zie ook begrip mensenhandel).

Expertisecentrum Mensenhandel en (jeugd) Prostitutie (EMP):

het EMP biedt zorgcoördinatie aan (vermoedelijke) slachtoffers van mensenhandel: seksuele uitbuiting, arbeidsuitbuiting, criminele uitbuiting en orgaanhandel.

De taken van het Expertisecentrum Mensenhandel en (jeugd)Prostitutie zijn:

- Zorgcoördinatie
- Vergroten van bewustwording door informatieverbreiding via website, posters en informatieve bijeenkomsten
- Landelijk voorlichting geven
- Training geven aan professionals
- Innovatie in zorgaanbod (vermoedelijke) slachtoffers
- Onderzoek naar en specifieke aandacht voor jongensprostitutie

Er is een website van het Expertisecentrum Mensenhandel en (jeugd)Prostitutie ter informatie voor slachtoffers, maar ook voor professionals: voor kennis uitwisselen en awareness creëren: www.expertisecentrum-mensenhandel-jeugdprostitutie.nl

Zorgcoördinatie:

Het doel van zorgcoördinatie is belangenbehartiging en het organiseren van een samenhangend hulp- en ondersteuningsaanbod aan slachtoffers van mensenhandel die in de eigen regio verblijven en de toeleiding van slachtoffers naar de juiste organisatie.

Tot de doelgroep van de zorgcoördinator behoren alle vermoedelijke slachtoffers van mensenhandel: mannen, vrouwen, transgenders, minderjarigen en meerderjarigen, van Nederlandse en van niet- Nederlandse nationaliteit, verblijvend binnen de regio. De zorgcoördinatoren werken nauw samen met Comensha.

Erop af-benadering:

is een actieve manier om in contact te treden met geïsoleerde groepen en problematiek te signaleren die vaak verborgen blijft voor de reguliere hulpverlening. Het EMP is actief op zoek gegaan naar de jongensprostitués door zowel online als offline plekken te bezoeken waar jongens in contact komen met mogelijke klanten. De erop af-benadering omvat ook werken zonder vooroordelen en samen met de cliënt op zoek gaan naar zijn behoeften. Belangrijk is het situationeel handelen door aan te sluiten bij de doelgroep.

Mensenhandel:

Onder mensenhandel verstaan we het werven, vervoeren, overbrengen, opnemen of huisvesten van een persoon, met gebruik van dwang (in brede zin) en met het doel die persoon uit te buiten. De (beoogde) uitbuiting is de kern van mensenhandel. Mensenhandel is een delict, omschreven in artikel 273 f van het Wetboek van Strafrecht. Er zijn verschillende vormen van mensenhandel: arbeidsuitbuiting, criminele uitbuiting, seksuele uitbuiting en gedwongen orgaanverwijdering. Uitbuiting kan zich in de seksindustrie afspelen, bijvoorbeeld wanneer iemand onvrijwillig voor iemand anders in de prostitutie werkt, maar ook in andere sectoren, zoals de landbouw of horeca. Het gaat dan om zulke slechte arbeidsvoorwaarden en omstandigheden, dat hierdoor mensenrechten in het geding zijn. Het is ook strafbaar om met dwang een ander te werven, vervoeren etc. met als doel organen uit het lichaam van die ander te verwijderen.

De dwang die bij mensenhandel gebruikt wordt, kan de vorm hebben van (dreigen met) fysiek geweld, maar bijvoorbeeld ook van misleiding, misbruik van een kwetsbare positie of misbruik van uit omstandigheden voortvloeiend overwicht. Wanneer iemand een minderjarige werft, vervoert etc. met als doel uitbuiting, dan is er sprake van mensenhandel, ook als dat zonder dwang gebeurt. Mensenhandel kan zowel buiten als binnen Nederland plaatsvinden (bron: website nationaal rapporteur).

Mensenhandelaar:

iemand die mensen rekruteert, transporteert of huisvest om ze met misleiding, dwang of geweld tewerk te stellen als goedkope of onbetaalde werkrachten, of ze te exploiteren op een andere wijze die het recht op vrijheid schendt, zoals door verplichte prostitutie of door verkoop aan iemand als eigendom.

Comensha:

is het landelijke, onafhankelijke coördinatie- en expertisecentrum dat aard en omvang van mensenhandel in beeld brengt. Zij zetten zich in voor de belangen en rechten van slachtoffers van mensenhandel in Nederland.

Regeling Uitstapprogramma's Prostituees (RUPS):

Het ministerie van Justitie heeft middelen beschikbaar gesteld voor de zgn. Regeling Uitstapprogramma's Prostituees, kortweg het RUPS-programma. Dit RUPS-programma wordt in de regio Eindhoven vormgegeven voor Het Leger Des Heils, die het onderzoek naar jongensprostitutie heeft uitbesteed aan het EMP. Randvoorwaarden voor deelname aan een uitstapprogramma (RUPS), zijn:

- Deelname aan een uitstapprogramma door een prostituee vindt plaats op vrijwillige basis;
- Deelname aan een uitstapprogramma staat open voor alle prostituees;
- Deelname aan een uitstapprogramma is niet vrijblijvend, d.m.v. een te ondertekenen zorgplan met overeenkomst.

Chemdates:

Een (seks)date waarbij verdovende middelen worden gebruikt. Dit kunnen allerlei middelen zijn zoals Cannabis, GHB, Ketamine, MDMA en/of Poppers. Veelal gebruikt men tijdens de chemdates geen voorbehoedsmiddelen (bare).

Expertisecentrum
Mensenhandel &
(jeugd)Prostitutie

WWW.EXPERTISECENTRUM-MENSENHANDEL-JEUGDPROSTITUTIE.NL

Expertisecentrum Mensenhandel & Jeugdprostitutie is onderdeel van Lumens